

Llavors de l'ànima

Carolyn Mary Kleefeld

PRÒLEGS DE LAURA ARCHERA HUXLEY I TERESA COSTA-GRAMUNT
TRADUCCIÓ D'AUGUST BOVER

Cross-Cultural
Communications

Saldonar.

CAROLYN MARY KLEEFELD

Soul Seeds

REVELATIONS & DRAWINGS

Llavors de l'ànima

REVELACIONS I DIBUIXOS

Forewords by Laura Archera Huxley and Teresa Costa-Gramunt

Pròlegs de Laura Archera Huxley i Teresa Costa-Gramunt

Translated into Catalan by August Bover

Traducció d'August Bover

Cross-Cultural
Communications

Saldonar.

De la llavor a la llavor

TERESA COSTA-GRAMUNT
Poeta i dissenyadora

Es diria que la vida, com la Terra, com el Sol, té una forma rodona com un gresol. Si més no ho és el seu recorregut. Enganyosament ens sembla que avancem en línia recta com la via del tren, sempre endavant vers un horitzó que veiem allà al fons. Però així que hi arribem, l'horitzó avança, però dibuixant una circumferència. És així com els extrems es toquen: Orient i Occident, el dia i la nit, l'hivern que dóna pas a la primavera. I essent els extrems, els oposats, idèntics en naturalesa, coneixent, observant i vivint aquesta realitat, és com podem transmutar a l'interior d'aquest vas les vibracions d'odi o animadversió en vibracions d'amor i fraternitat. Una alquímia, sí, una refinació de les impureses amb què ens anem carregant pel camí del pedregar (la facilitat). Cal, doncs, un treball de rectificació que té lloc en un no-lloc, ja que que no sabem encara on ubicar aquest espai intern que constitueix el més profund del nostre ésser, tot i que l'hagim imaginat de diverses maneres en un gresol o en un calze espiritual.

Es diria que els éssers humans ho som de moltes menes, però n'hi ha dues que són paradigmàtiques: els qui viuen d'una manera biològica i psíquica, sense gaire més en consciència, i els qui,

those who, noticing in their experiences something that goes beyond the physical and psychic parameters of their being, look for what they do not know but intuit. And with this spirit manifest within their yearning soul, they unite with a humanity that has been searching for the same thing for centuries.

The whole of humanity has been creating spiritual forms, philosophies, sciences, art, beliefs, religions, schools of initiation and training to achieve this knowledge that, bearing in mind the principle of polarity, has as its end a direct, simple, and transparent form. But to achieve simplicity, labyrinthine as we are, many spider webs will have to be removed from our heads! In other words, in order to advance our discovery of who we are in essence in a clear and integral way, we will have to travel the return route. From the beginning to the beginning, from Alpha to Omega, from the seed to the seed that we could see as a spark of light, since, according to the traditional story, creation has its beginning in a *fiat lux*, a critical moment of understanding that makes us exclaim: *now I understand!*, like a ray of light illuminating the dark room of the brain.

These two paragraphs are reflections out loud about the enchanting reading, *Soul Seeds*, by the American artist, poet and writer of English origin Carolyn Mary Kleefeld, who has been nominated several times for the Pushcart Prize for her books, of which there are more than a dozen.

The image suggested by the title *Soul Seeds* is as real as it is poetic. An image that condenses the process of life, a path that goes from the original primordial seed, which is each one of us, to the distilled seed at the end of the process of life once we have acquired the knowledge of what we did not know we knew, although that seems like a paradox. This path that goes from the origin to the conscience is the path of life, the path of

advertint en les seves experiències alguna cosa que va més enllà dels paràmetres físics i psíquics del seu ser, busquen el que no saben, però intueixen. I amb aquest esperit que es manifesta a l'interior de l'ànima anhelant s'afileren amb la humanitat que fa una pila de segles que busca el mateix.

El conjunt de la humanitat ha anat creant formes espirituals, filosofies, ciències, arts, creences, religions, escoles iniciàtiques i de formació humana per arribar a aquest saber que, tenint present aquest principi de polaritat, en el seu extrem es mostra de forma simple, senzilla, transparent. Però per arribar a aquesta senzillesa, enrevessats com som, quantes teranyines no ens hem de treure del cap! És a dir, per avançar en la descoberta del que som en essència de forma nítida i integral hem de recórrer un camí de tornada. Del principi al principi, d'Alfa a Omega, de la llavor a la llavor que podríem veure com una espurna de llum ja que, segons el relat tradicional, la creació comença amb un *fiat lux*, la qual cosa també s'expressa en aquell moment cimal de comprensió quan exclamem: *ara ho entenc!*, com si un raig de llum travessés l'habitació fosca del cervell.

Aquests dos paràgrafs són reflexions en veu alta a propòsit de la lectura enamorada, cal dir, de *Llavors de l'ànima*, obra de l'artista plàstica, poeta i escriptora nordamericana d'origen anglès Carolyn Mary Kleefeld, diverses vegades nominada al *The Pushcart Price* pels seus llibres, una desena pel cap baix.

La imatge que suggereix el títol *Llavors de l'ànima* és una imatge tan real com poètica. Una imatge que condensa el procés de la vida, un camí que va de la llavor primigènia, original que som cadascú, a la llavor destil·lada al final del procés de la vida un cop adquirim el coneixement del que no sabíem que sabem, encara que això sembli una paradoxa. Aquest camí que va de l'origen a la consciència és el camí de la vida, el camí de l'Art

the true Art of which the diverse arts are an admirable expression. *Knowing the monad we will know the archangel*, states Hermetic philosophy. *That is you*, says the Hindu philosophy Vedanta, implying that in essence we are exactly what life is: a reality so eternal in its essence (*it is better to keep to the center*, says Lao Zi in *The Way and the Virtue*), as always in evolution, being and non-being generate one another, as we find written in the same book.

The set of aphorisms contained in Carolyn Mary Kleefeld's *Soul Seeds* are a true compendium of knowledge. But not a scholarly or bookish knowledge, rather, a real, lived knowledge, a created knowledge, fruit of the contemplation of the experience that takes place in that space in which chronological time has no power: the place where time does not pass, a time without time, seemingly eternal to us, like the one we live in during the time of childhood. A spherical time, one of fullness. Thus can we see the soul, spherical in its complete being. Become a soul, said the romantics, and they weren't wrong, since it is laborious to dust off the dirt that doesn't allow us to see the beauty of the soul's wood, or if we imagine the soul as a house, to see the clarity of its windows through its surface dirt. The work of a lifetime, polishing the cornerstone of our own building, and, by extension, of the building of creation, a work in constant motion, based on an energy that is not destroyed, that only changes state and form. So Kleefeld writes in one of her aphorisms: *We are all forces and instruments of Nature expressing her every whisper and scream in an ever-evolving symphony of creation*.

Carolyn Mary Kleefeld, poet artist, artist poet has discovered this evolutionary process and been made aware by it. And, thinking from her own essence, from her own experience, she has written a book of examples as precious as a treasure and

veritable del qual les diverses arts són expressió mirífica. *Coneixent la mònada coneixerem l'arcàngel*, diu la filosofia hermètica. *Això ets tu*, diu la filosofia hindú Vedanta, donant a entenent que en essència som exactament el que és la mateixa vida: una realitat tan eterna en la seva essència (*més val guardar el centre*, diu Lao Zi al *Llibre del curs i la virtut*), com sempre en evolució, *el ser i el no-res se generen l'un a l'altre*, trobem escrit al mateix llibre.

El conjunt d'aforismes que integren *Llavors de l'ànima* de Carolyn Mary Kleefeld són un veritable condensat de saber. Però no un saber erudit o llibresc, sinó un saber real, viscut, un saber creat, fruit de la contemplació de l'experiència que té lloc en aquell indret en què el temps cronològic no té cap poder: el lloc del temps que no passa, un temps sense temps, etern ens sembla, com el que vivim en el temps de la infantesa. Un temps esfèric, de plenitud. Així podem veure l'ànima, esfèrica, en el seu ser complet. Fer-se una ànima, deien els romàntics, i no els faltava raó, ja que és treballós treure la pols que no deixa veure la bellesa de la fusta de l'ànima, o la claror dels seus vidres quan estan macats si veiéssim l'ànima com una casa. La feina de tota una vida és polir la pedra angular del nostre propi edifici, i, per extensió, de l'edifici de la creació, una obra constantment en marxa, tot i que basada en una mateixa energia que no es destrueix, tan sols canvia d'estat i de forma. Així, escriu Kleefeld en un dels seus pensaments: *Tots som forces i instruments de la Natura i expussem cadascun dels seus crits i murmuris en una simfonia de creació en contínua evolució*.

Tot aquest procés evolutiu l'ha anat descobrint, fent conscient Carolyn Mary Kleefeld, poeta artista, artista poeta. I, pensant des de si, pensant des de la pròpia experiència, ha escrit un llibre que és un escandall preciós com un tresor i inspirador

as inspiring as the sunrise. She has compiled a list of her vital discoveries and transformed them into that form of high poetry to which aphorisms belong. A form of writing, I would say, very much in the line of the ancient masters of the Christian tradition such as the Fathers of the Desert, Dionysus The Aeropagite, Master Eckhart, Hadewijch of Antwerp, Catherine of Siena, Teresa of Jesus; or more modern masters like Teresa of Lisieux, Thomas Merton, Leonardo Boff. These are just some examples to which we have to add teachers of the Eastern traditions, Taoists such as Lao-Zi and Chuang-Zi, and even modern teachers such as the Hindus Ramana Maharishi and Sri Nissargadatta Maharij, or the Zen master Keiji Nishitani; or thinkers as unique and inspired by the Perennial Tradition as Louis Cattiaux, author of texts such as *The Message Rediscovered* and *Physics and Metaphysics of Painting*, and with whom the pictorial style of Carolyn Mary Kleefeld has points of confluence when she expresses her figurative, imaginative and symbolic art.

In one of the quotes of Louis Cattiaux in *Physics and Metaphysics of Painting*, we find this by Lionello Venturi: *As far as technique is concerned, progress can be made, in art, no.* This quote well defines the concept that Cattiaux has of art and its deep truth, one that converges with the visual art that Carolyn Mary Kleefeld cultivates: a genuine art, one without confines. *Be yourself*, writes Cattiaux in *The Message Rediscovered*.

The genuine art of Carolyn Mary Kleefeld is like her aphorisms because she finds inspiration in her spirit free of obstacles, of conditioning factors. When learning and reading have already been assimilated, your own clear voice emerges: *Be simple, direct, faithful to your soul*, writes Kleefeld in *Soul Seeds*.

The entirety of *Soul Seeds* seems written little by little because it is little by little that the essence of existence is revealed

com una sortida del Sol. Ha elaborat un llistat dels seus descobriments vitals transformats en aquest tipus d'alta poesia que són també els aforismes. Escriptura, jo diria, molt en la línia de mestres antics de la tradició cristiana com ara els Pares del Desert, Dionisi l'Aeropagita, Mestre Eckhart, Hadewijch d'Anvers, Caterina de Siena, Teresa de Jesús; o més moderns com Teresa de Lisieux, Thomas Merton, Leonardo Boff. Només són uns exemples als quals hem d'afegir mestres de les tradicions orientals, taoistes com Lao-Zi i Chuang-Zi, i encara mestres moderns com els hindús Ramana Maharishi i Sri Nissargadatta Maharaj, o el mestre zen Keiji Nishitani; o pensadors tan singulars i inspirats en la Tradició Perenne com Louis Cattiaux, autor de textos com el *Missatge retrobat* i *Física i metafísica de la pintura*, i amb qui l'estil pictòric de Carolyn Mary Kleefeld té punts de confluència quan expressa el seu art de forma figurativa-imaginativa-simbòlica.

En una de les cites de Louis Cattiaux a *Física i metafísica de la pintura*, trobem aquesta de Lionello Venturi: *Quant a la tècnica es poden produir progressos, en l'art no.* Aquesta cita defineix bé la concepció que Cattiaux té de l'art i la seva veritat profunda, i que convergeix amb l'art plàstic que cultiva Carolyn Mary Kleefeld: un art genuí, sense impostacions. *No siguis sinó tu mateix*, escriu Cattiaux al *Missatge retrobat*.

L'art genuí de Carolyn Mary Kleefeld és com els seus aforismes perquè troba la inspiració en el seu esperit net de noses, de condicionants. Quan ja s'han assimilat aprenentatges i lectures, sorgeix, diàfana, la pròpia veu: *Sigues simple, directe, fidel a la teva ànima*, escriu Kleefeld a *Llavors de l'ànima*.

El conjunt que integra *Llavors de l'ànima* sembla escrit a poc a poc perquè és a poc a poc que se'ns va revelant l'essencial de l'existència si estem atents. Aquest recull d'aforismes de Carolyn

to us, if we are attentive. Carolyn Mary Kleefeld's aphorisms are composed in twenty-four chapters that range from focusing on the oneness underlying multiplicity, inner authority, living boldly, the value of silence, the eternal moment, navigating change, through the somatic experience, the sensitivity and the response to life that we can only find in ourselves, the inner physician, the wisdom of not-knowing (innocence), the creation from the unconditioned, the autonomy of the laws of nature, the observation of the theater of life, the contact with our own shadow, suspended clarity, the grain that we have to grind on the spiritual path, the alchemical path that Kleefeld has produced in artistic form in *Alchemy Oracle*.

Is this a book of wisdom in the manner of the anonymous English book of the fourteenth century, *The Cloud of Unknowing*? Or an inspired, visionary book, like the *Rediscovered Message* of Louis Cattiaux? Or a list of thoughts about spirituality such as those of the philosopher and mathematician Blaise Pascal? These comparisons should only serve as a cultural orientation, since in reality this is a book resulting from the personal distillation of the internal experiences of Carolyn Mary Kleefeld, a being as flexible and porous as intuitive, creative and thoughtful. In *Soul Seeds* we find the journey of a soul on its path to perfection written in small aphoristic phrases, such as the Catholic nun and writer Teresa de Ávila would have written; a personality as strong and sensitive as spiritually impassioned, as Carolyn Mary Kleefeld herself who in one of her aphorisms writes: *Be bold, be willing to be alone with your truth; revere it as your crucible of light.*

There is no other truth than that which we hear deep inside of us and that reveals itself to us in that non-place, that inner crucible, the spherical and spiritual glass, revealed as a spark of the light of Universal Wisdom, in order to respond to ourselves

Mary Kleefeld està constituït per vint-i-cinc capítols que van des de posar el focus en la singularitat interna en la multiplicitat, l'autoritat interior, la gosadia, el valor del silenci, el moment etern i la navegació en el canvi, fins a l'experiència somàtica, la sensibilitat, la resposta a la vida que només podem trobar en nosaltres mateixos, el metge interior, la saviesa del no-saber (la innocència), la creació a partir del no-condicionat, l'autonomia de les lleis de la natura, l'observació del teatre de la vida, el contacte amb la pròpia ombra, la claredat suspesa, el gra que hem de moldre en el camí espiritual, camí alquímic que Kleefeld ha elaborat de forma artística a *Alchemy Oracle*.

Som davant d'un llibre sapiencial a la manera de l'anònim anglès del segle XIV *El núvol del no-saber?* Som davant d'un llibre inspirat, visionari, com el *Missatge retrobat* de Louis Cattiaux? Som davant d'un recull de pensaments sobre l'espiritualitat com els del filòsof i matemàtic Blaise Pascal? Aquestes comparacions només han de servir d'orientació cultural, ja que en realitat ens trobem davant d'un llibre fruit de la destil·lació personal de les vivències internes de Carolyn Mary Kleefeld, un ésser tan flexible i porós com intuïtiu, creatiu i reflexiu. A *Llavors de l'ànima* trobem escrit en petites frases aforístiques el recorregut d'una ànima en el seu camí de perfecció, com hauria escrit Teresa d'Àvila, escriptora i religiosa de personalitat tan forta com sensible i abrandada espiritualment, com la mateixa Carolyn Mary Kleefeld, que en un dels seus pensaments escriu: *Sigues valent, accepta estar sol amb la teva veritat; reverencia-ho com el teu gresol de llum.*

I és que no n'hi ha d'altra, de veritat, que aquella que escoltem i se'ns revela com una espurna de llum de la Saviesa Universal en el no-lloc, el gresol intern, el vas esfèric i espiritual per respondre'ns a nosaltres mateixos en el trajecte que va de la lla-

on the journey that goes from the original, genuine seed, to the fifth essence or the distilled seed. In between reside life, art, love and relationships with others as ways of knowledge, of learning.

Clos Sukkot, Vilanova i la Geltrú (Barcelona)
April 2018

I. THE ONENESS UNDERLYING MULTIPLICITY

Each of us is a flame within the eternal kiln,
casting an essential ray into infinity.

*

We are all forces and instruments of Nature
expressing her every whisper and scream
in an ever-evolving symphony of creation.

*

When we transcend our dualities,
we understand that within our diversity
lies our reconciliation.

*

It is in the Whole of something that holiness may appear.

*

If we censor our receptivity
to any facet of humanity,
we censor that part of ourselves.

*

Every living thing has invisible tendrils
reaching out in all directions.

Each pebble that falls adds another current to infinity's pools.
So it is that each person's suffering can be felt by all.

*

I. LA SINGULARITAT SUBJAU EN LA MULTIPLICITAT

Cadascú de nosaltres és una flama dins del forn etern,
que llança un raig essencial cap a l'infinit.

*

Tots som forces i instruments de la Natura
i expussem cadascun dels seus crits i murmuris
en una simfonia de creació en contínua evolució.

*

Quan transcendim les nostres dualitats,
entenem que dins la nostra diversitat
hi ha la nostra reconciliació.

*

És en el Tot d'alguna cosa que pot aparèixer la santedat.

*

Si censurem la nostra receptivitat
cap a qualsevol aspecte de la humanitat,
censurem aquella part de nosaltres mateixos.

*

Cada cosa viva té tentacles invisibles
que s'estenen en totes direccions.

Cada còdol que cau afegeix un altre corrent a les basses de l'infinit.
És així que el sofriment de cada persona pot ser sentida per tothom.

*

May we comprehend our deepest nature,
its relationship to the Whole,
as we weave our fabric of destiny into the Vast Loom.
It is our survival.

*

Each day is a weaving in the Continuum,
an integration that composes the chords of time
into the eternal symphony.

*

Life is a kiln of mosaics vibrating in the heat,
each piece fitting together
in a giant jigsaw of diverse design.

*

What is happening to the human species,
to our Earth, also affects galactic life
in unimaginable ways.

*

We will have less impoverishment
when we account for ourselves
and our effect on every other living creature.

*

Que puguem comprendre la nostra natura més profunda,
la seva relació amb el Tot,
mentre teixim el nostre teixit del destí en el Gran Teler.
És la nostra supervivència.

*

Cada dia és un teixir en el Contínum,
una integració que compon els acords del temps
en una simfonia eterna.

*

La vida és un forn de mosaics que vibren en la calor,
cada peça al seu lloc
en un gran trencaclosques de dissenys diferents.

*

Allò que li passa a l'espècie humana,
a la nostra Terra, també afecta la vida galàctica
de maneres inimaginables.

*

Tindrem menys empobriment
quan donem el millor de nosaltres mateixos
i el nostre efecte a tota altra criatura vivent.

*

As we dissolve the arbitrary boundaries of our countries,
our souls,
we build bridges of compassion,
transcending the separation
born of defense.

*

Who are we to judge Mother Nature
or decide who is superior or inferior, enlightened or barbaric?
All exist as ingredients in the Cosmic Soup
and are essential in their own unique ways,
regardless of our evaluation.

*

To evolve, we must be aware of the unified pulse
of every living creature.
Every abuse inflicted has a boomerang effect.
Every bar that imprisons one, wounds all.

*

If we have compassion for all that exists,
we are in dialogue with the emerald whispers of the universe.
The myriad translations of the infinite symphony
will reverberate throughout our labyrinthine interiors.

*

We are our own self-referencing stars;
when in harmony with the Whole, we resonate with all of creation.

*

In the Oneness underlying Multiplicity,
the countless contradictions of life are reconciled.

Mentre dissolem els límits arbitraris dels nostres països,
de les nostres ànimes,
construïm ponts de compassió
que transcendeixen la separació
nascuda de la necessitat de defensar-se.

*

Qui som nosaltres per jutjar la Mare Natura
o decidir qui és superior o inferior, il·luminat o bàrbar?
Tots existim com a ingredients de la Sopa Còsmica
i som essencials en les pròpies maneres úniques,
indefерentment de la nostra avaluació.

*

Per evolucionar hem de ser conscients de la pulsació unificada
de cada criatura vivent.

Cada abús infligit té un efecte bumerang.
Cada barra que empresona algú fereix tothom.

*

Si tenim compassió per tot allò que existeix,
dialoguem amb els murmuris maragda de l'univers.
La miríada de traduccions de la simfonia infinita
ressonarà a través dels nostres laberints interiors.

*

Som les nostres estrelles autoreferencials;
en harmonia amb el Tot, ressonem amb tota la creació.

*

En la Singularitat que subjau en la Multiplicitat,
les innombrables contradiccions de la vida es reconcilien.

II. INNER AUTHORITY

May our highest intention lead us
in our pursuits,
independent of consequence.

*

Genuine process is not the imitation of another's beliefs.
True authority is authorship for oneself.

*

Be simple, direct—true to your soul;
otherwise the clumsy furniture of the mind
clutters perception.

*

In listening to our souls, we cultivate ourselves, the Earth.
Without our inward soul-trodden path,
our gardens are desert isles,
isolated from the vast streams of other spirits,
alien unto ourselves.

*

In the gradual process of enlightenment,
the theories and philosophies of others may ignite or validate us,
but only our direct experience
will dawn the light of our inward sun,
illuminating our unique path to the kingdom within.

*

II. L'AUTORITAT INTERNA

Que la nostra millor intenció ens guïï
en les nostres recerques,
independentment de les conseqüències.

*

El procediment genuí no és la imitació de les creences d'un altre.
La veritable autoritat és la paternitat per ella mateixa.

*

Sigues simple, directe —fidel a la teva ànima;
altrament el maldestre moblatge de la ment
desordenarà la teva percepció.

*

Tot escoltant les nostres ànimes, ens cultivem nosaltres i la Terra.
Sense la nostra via interior seguida per l'ànima,
els nostres jardins són illes desertes,
apartades dels immensos corrents d'altres esperits,
aliens a nosaltres mateixos.

*

En el gradual procés d'il·luminació,
les teories i filosofies dels altres poden encendre'ns o validar-nos,
però només la nostra experiència directa
farà sorgir la llum del nostre sol interior,
tot il·luminant el nostre camí singular cap al regne interior.

*

Why clip the wings of Pegasus
with the shears of expectant hope.
Let your dreams orchestrate your heart's lullaby
and soar to the rhapsodic.

*

Although we are fountains of Nature's forces,
captives of our genetic seed,
the flame of our spirits
is capable of navigating toward our highest potential.

*

Our light is beamed from our inner ecology
and self-knowledge.
When we accept and respect
our individuality,
we give ourselves the freedom and space
essential for our inherent nature to blossom.

Per què tallar les ales de Pegàs
amb les tisores de l'esperança futura?
Deixeu que els vostres somnis orquestrin
les cançons de bressol del vostre cor
i s'elevin cap a la rapsòdia.

*

Malgrat que som fonts de les forces de la Natura,
captius de la nostra llavor genètica,
la flama dels nostres esperits
és capaç de navegar cap al nostre potencial més alt.

*

La nostra llum sorgeix de la nostra ecologia interior
i el nostre autoconeixement.
Quan acceptem
i respectem la nostra individualitat,
ens donem la llibertat i l'espai essencials
perquè floreixi la nostra natura inherent.

III. LIVING BOLDLY

To live the precipice between life and death
is a precarious balance of living the edges,
navigating with sublime intuition.

It takes as much courage to live this way
as it does to fight on the very battlefields of war.

As acrobats in the cosmic gymnasium,
the more we dare to live the edges,
the further our stretch into the Divine.

*

Being brave is a full-time sport;
we must stand tall as outsiders,
uniting with other renegades,
other anarchists of the caged spirit.

*

To walk uplifted in the world
requires both balance and vigilance.

*

Be bold, be willing to be alone with your truth;
revere it as your crucible of light.

*

Few of us have the capacity for truth.
Fewer yet are brave enough to utter it.

*

III. VIURE ARDIDAMENT

Viure el precipici entre la vida i la mort
és un equilibri precari de viure els marges,
tot navegant amb una intuïció sublim.
Cal molt de coratge per viure d'aquesta manera
com en cal per combatre en els camps de batalla.
Tal com acròbates en el gimnàs còsmic,
com més gosem viure els marges,
més ens endinsem en el Diví.

*

Viure coratjosament és un esport a temps complet;
hem d'anar amb l'esquena dreta com forasters,
unint-nos amb altres renegats,
amb altres anarquistes d'esperit engabiat.

*

Per caminar elevadament en el món
cal alhora equilibri i vigilància.

*

Sigues valent, accepta estar sol amb la teva veritat;
reverencia-ho com el teu gresol de llum.

*

Pocs de nosaltres tenim la capacitat per a la veritat.
Encara menys són prou valents per dir-la.

*

Marrowless teachings grow skeletal prisons.

*

Fear chooses prejudice and defense
instead of embracing philosophy and enlightenment.

*

Being an anarchist of the spirit requires total risk—
risk of alienation, risk of being misunderstood
and of sometimes not understanding oneself.

*

We can give ourselves wings, the right to be free spirits,
to live this transient life as if we were immortal,
and yet cherish every moment as if it is our last.

*

We never have it all,
unless we risk what we think all to be.

Els ensenyaments sense medul·la fan créixer presons d'esquelets.

*

La por escull el prejudici i la defensa
en lloc d'abraçar la filosofia i la il·luminació.

*

Per ser un anarquista de l'esperit cal un risc total
—risc d'alienació, risc de ser malentès
i, de vegades, de no entendre's un mateix.

*

Ens podem donar ales, el dret de ser esperits lliures,
de viure aquesta vida transitòria com si fóssim immortals
i, fins i tot, d'estimar cada moment com si fos el darrer.

*

Mai no ho tindrem tot,
si no arrisquem el que considerem tot.

IV. SILENCE ANSWERS US

The answer is to be so quiet that the questions stop.

*

Pause in motion is one
of Nature's basic rhythms.

*

Ah, what peace is possible when we can dwell
in the silent depths of being
which underlie the chaos of manifestation.

*

Silence answers us in our mirrored lake of repose.

*

From a relaxed state of being, the seminal may gestate.
When free of anxiety or defense,
we are in tune with the resonant knowledge,
the platonic wisdoms murmuring from the primordial pools.

*

The mind creates unnecessary toil for the body,
especially when we are unsettled and chaotic.

*

IV. EL SILENCI ENS RESPON

La resposta ha de ser tan silenciosa que les preguntes s'acabin.

*

La pausa en el moviment és un
dels ritmes bàsics de la Natura.

*

Ah, quina pau és possible quan podem habitat
en el profund silenci de l'ésser,
que és la base del caos de la manifestació.

*

El silenci ens respon en el mirall del nostre llac de repòs.

*

El seminal pot gestar en un estat relaxat de l'ésser.
Quan estem alliberats de l'ànsia o la defensa,
estem afinats amb el coneixement resonant,
la saviesa platònica que murmura des dels estanys primordials.

*

La ment crea fatiga innecessària per al cos,
especialment quan som inquiets i caòtics.

*

The wilderness of the unconscious offers infinite travel
without having to wait in lines.

*

The eternal roots of being are expanded in *not doing*.
In that lush Emptiness, we have the opportunity
to die to that moment—
and be reborn in the womb of the Invisible.

*

In being stillness, intuition calmly guides;
decisions come of their own accord, in their own time.

*

Corruption dissolves when we are in communion
with the silent lake of our souls.

*

Listen carefully, because it is in the stillness between the words
that the secret music can be heard.

El desert de l'inconscient ofereix infinits viatges
sense haver de fer cues.

*

Les arrels eternes de l'ésser s'expandeixen en el *no fer*.
En aquella exhuberant Buidor, tenim l'oportunitat
de morir en aquell moment
—i renéixer en l'úter de l'Invisible.

*

En la immobilitat, la intuïció guia amb calma;
les decisions arriben soles, al seu temps.

*

La corrupció es dissol quan estem en comunió
amb el llac silencios de les nostres ànimes.

*

Escolta atentament perquè és en el silenci entre les paraules
que es pot sentir la música secreta.